

HØRINGSUTTALELSE

- endringer i alkohollovens forskrifter

mv.

Vår referanse
05/15098

Vår dato
25.04.2005

INNLEDNING

Arbeids- og sosialdepartementet har sendt til høring forslag om endringer i tre av alkohollovens forskrifter. Bakgrunnen for forslaget om revisjon av forskriftene er bl.a. at de nylig vedtatte endringene i alkoholloven medfører behov for tilsvarende endringer i forskriftsverket.

Trondheim kommune vil kommentere forslag til endringer i samme rekkefølge som høringsnotatet. I de tilfeller hvor vi er enig i forslagene, har vi valgt hovedsakelig å ikke kommentere forslagene.

KOMMUNENS KONTROLL

Bestemmelser om innholdt i kontrollen

Trondheim kommune er enig i at forskriften § 10-6 fortsatt bør liste opp de forhold som kontrollen særlig skal fokusere på. En slik klargjøring av hvilke overtredelser som er å anses som mest alvorlig er hensiktsmessig både for bevillingsmyndigheten og bevillingshaverne.

Trondheim kommune har ingen innsigelser mot forslaget til utvidelse i bestemmelsens 1. ledd, 2. pkt. selv om innholdet er en selvfølge.

Rutiner/saksbehandling

Ad forskriften § 10-7 (åpen/anonym kontroll): Trondheim kommune er av den formening at for å få en effektiv kontroll så må den i de fleste tilfeller være anonym. Selvfølgelig skal kontrollørene legitimere seg etter endt kontroll og gjennomgå kontrollen med ansvarshavende.

Trondheim kommune mener at forebyggende arbeid er vel så viktig som kontroll, men vi har ikke tro at forebyggende arbeid alene, som for eksempel kunnskapsprøven i alkoholloven og Ansvarlig vertskap, er nok. En åpen kontroll vil som oftest ha en mer forebyggende funksjon som i og for seg er bra, men som Trondheim kommune frykter kan ha en kortvarig virkning dersom man ikke også benytter seg av anonym kontroll.

Når det gjelder de betenkeligheter som RBL omtaler, har problemstillingen ikke blitt satt på spissen i Trondheim kommune. Det kan tenkes situasjoner der det er uhensiktsmessig å avbryte kontrollen og legitimere seg øyeblikkelig, for eksempel der omsetningsstedet utviser særdeles dårlig kontroll og det er flere grove overtredelser på gang. I slike tilfeller mener Trondheim kommune at det ikke er riktig å avslutte kontrollen dersom en åpenbart beruset gjest forlater stedet. Det må bemerkes at i Trondheim går kontrollørene to og to, og dersom én av dem er i tvil om gjestens grad av beruselse, blir det ingen reaksjon fra bevillingsmyndighetens side.

Ad forskriften § 10-8, 1. ledd (tidsfrister): Trondheim kommune mener dagens tidsfrister bør opprettholdes. Kontrollørene i Trondheim legger igjen en gjenpart av kontrollskjemaet når kontrollen er ferdig med opplysning om fristen til å uttale seg. Ved alvorlige overtredelser skriver kontrollørene en tilleggsrapport i ettertid. Desto tidligere både tilleggsrapport og svaret fra bevillingshaver er utferdiget, desto bedre.

Ad forskriften § 10-8, 2. ledd (sosialtjenesten): Trondheim kommune kan ikke se hensikten med sende rapporter til sosialtjenesten. Sosialtjenesten innehar ikke den kompetanse til å uttale seg i slike saker som tilsier at rapportene bør sendes dit. Trondheim kommune foreslår derfor at dette kravet oppheves.

INTERNKONTROLL

Ad pliktens rekkevidde: Departementet foreslår at plikten knyttes til alle salgs- og skjenkebevillinger med unntak av ambulerende bevillinger. Trondheim kommune har forståelse for at det er ønskelig med internkontroll i forbindelse med store arrangementer over flere dager der det gis bevilling for en enkelt anledning, jf. alkh. § 1-6, 3. ledd. Imidlertid er det slik at det også innvilges bevilling etter § 1-6, 3. ledd for mindre arrangement som for eksempel ved en kunstutstilling. I slike tilfeller kan ikke Trondheim kommune se at det er nødvendig å kreve internkontroll.

BEVILLINGSGEBYR

Dagens ordning med "statiske" gebyrer er ikke tilfredsstillende dersom kommunene skal få dekket sine faktiske utgifter til saksbehandling og kontroll.

Trondheim kommune kan ikke si seg enig i argumentasjonen fra departementet når det anføres at man ikke kan legge vekt på at antallet omsetningssteder har økt ettersom dette er noe den enkelte kommune selv styrer. Det kan utledes av denne argumentasjonen at departementet mener at kommunene bør avslå søknader om bevilling grunnet manglende inntekter. Det kan neppe være meningen.

Videre kan Trondheim kommune heller ikke se at de vedtatte endringene i alkoholloven og nå forskriften uten videre vil medføre vesentlige reduserte kostnader.

Trondheim kommune foreslår at forskriften fastsetter at departementet skal indeksregulere gebyret hvert fjerde år i sammenheng med ny bevillingsperiode.

SPØRSMÅLET OM BEVILLINGSHAVERS PLIKT TIL Å FJERNE BERUSEDE/PÅVIRKEDE PERSONER

Når det gjelder bevillingshavers plikt til å sørge for at berusede personer forlater stedet har Trondheim kommune tolket forskriften på samme vis som departementet og Oslo kommune. Det er imidlertid bra at plikten forskriftsfestes slik at det klargjøres ovenfor bransjen.

Trondheim kommune anbefaler at bestemmelsen presiserer forholdet til løsgjengerloven § 24 og straffeloven § 242. Dette vil virke opplysende både for bevillingsmyndigheten og bevillingshaverne. Det må bemerkes at slett ikke alle i bransjen er kjent med at hjelpeplikten er lovfestet.

Trondheim kommune, 27. april 2005

Erik Helgesen
fagansvarlig juridisk kontor

Gunhild Donali
saksbehandler